Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

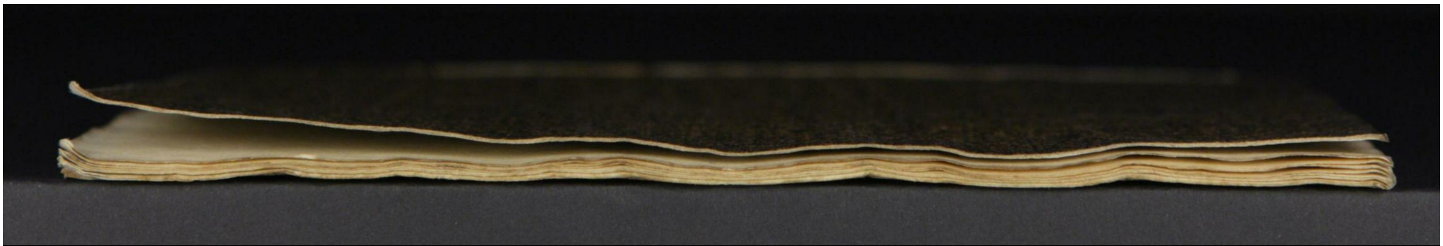
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

DA BOY

No. 2140.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

DE AVGVSTISSIMO Iacobi 6. Scotorum Regis, & ANNÆ FREDERICI 2. DANORVM Regis Filiæ conjugio: 13. Calend. Septemb. 1589. in DANIA celebrato:

GEORGIO SCOTIÆ Mareſchallo, ſui Regis vicem obeunte,

EPITHALAMIVM

Ad eamdem Annam, Sereniſſimam Scotorum Reginam.

Hercule Rolloco Scoto auctore.

Edinburgi,

Excudebat HENRICVS CHARTERIS.

1589.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Ad Annam, ſereniſsimam Scotorum Reginam.

SEGNIVS irritant animum ſi immiſſa per aures,
Quam quæ ſunt fidis tradita luminibus:
Nata deinde animo, quæ rumpunt carmina vocem,
Ex penita vatum pabula mente trahunt:
Me ceciniſſe tuos hic orſum abſentis amores,
Indice quos animus ſegniter aure bibit,
Quem tibi poſſe putes præſenti aſſurgere vatem,
Ore, oculis, animo, quando videnda venis?
Ipſa mihi in numeros amnem dabis Anna perennem,
Et numeris vives Anna Perenna meis.

M. T. ſupplex famulus

H. Rollocus.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

DE AVGVSTISSIMO
Iacobi 6. Scotorum Regis,
ET ANNÆ FREDERICI 2. DANORVM Regis filiæ, conjugio in DANIA celebrato 13. Calend. Septemb. 1589.

HERCVLIS ROLLOCI SCOTI EPITHALAMIVM.

PONE graves animi curas, nec voce marinam,
Et votis Venerem toties, alioſque Deorum
Anxius implora, Princeps Aquilonis, & Auſtro
Mox IACOBE jugum victor poſiture, periclis
Defuncta ut pelagi, fœlice per omnia curſu
Sponſa Caledonia tua ſidat ſoſpes arena.
Deſine tot votorum, inquam, quæ nulla daturus
Non meritiſque tuis recipit gemituque tuorum
Iuppiter ille: animo tu tantùm fige tenaci
Tanti auctoris opes, grateque amplectere cultu
Qui tibi contulerit toties tot munera cœlo.
Verû-enim ad humanas cùm a Dijs diſceſſeris artes,
Auſpice quid metuas magno, quidni omnia ſperes
Mira Mareſchallo? tibi qui Paranymphus, & alti

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Pectoris interpres, vigili ſudore, ſagaci
Ingenio, dubiiſque animo præſente, miniſtrat
Rem quà Regis honos, Regni quà cõmoda poſcunt,
Ille etenim nulla par quamvis parte fatetur
Laudibus eſſe tuis: tam te fœliciter oris
Majeſtate refert, & viva eſt Regis imago:
Livore invito, peregrinæ argutia gentis
Diſcat ut a famulo dominũ, quaſi corpus ab umbra.
Interea memori abſentem te pectore volvit
Nympha, novo primum-jam tacta Cupidinis œſtro:
Inſuetaſque faces, & cœcæ cuſpidis ictus,
Poſſe ſtupet caſti penetrare in caſtra pudoris:
Ardenteſque artus, atq; ora rubentia, & æſtum
Teſtantes animi gemitus, rationis habena
Dum cohibere parat, luctando laſſa, labori
Ponit amans finem, & tradit tibi ſcilicet uni
Vinctas victa manus: ſimul hoc ſolamine mulcens
Curam inſultantem, Herois quod cedat amori
Illius, intactum Pallas cui ſolvere ceſtum
Haud metuat: niveos ſeu pulchri corporis artus,
Sive animi inſignes generoſo in pectore dotes,
Debita ſeu ſpectet gemini diademata regni.
Nec te, ardore pari cupidum, fax mitior urit,
Vndique quam circùm tua tundens littora Nereus,
Non potis eſt omni victam reſtringuere lympha:
Sola poteſt Nymphe, quæ prima incenderat auctor,
Pelias vt domuit quem fecerat haſta dolorem.
Hoc longinqua tamen, ſolaſque recepta per aures,
Figere Fama loquax potuit ſi vulnere mentem,
Quis tibi pulchra fuat cernenti corpora ſenſus?
Quis tibi longa moræ affatu cum tædia ſolves?
Adde etiam, optatam detur ſi attingere ſponſam?
Oſcula

Oſcula purpureis dein figas blanda labellis?
Denique te quinta cùm parte beabit amoris,
Componens manibuſque manus, atque oribus ora?
At me vatem, IACOBE, vide: tua vota videbis
Quanta tibi ſpondes, & ſpe majora. Nec illi
Apta deeſt teneri compages corporis, ori
Nec roſeo Cypris non pulchrum afflavit honorem:
At ſi fas penitas mentis reſerare latebras,
Quas non virtutes, quos non hæc atria laudum
Indolis ingenuæ theſauros conſcia celant,
Magnorum eductam teſtantes arte parentum,
Et natam, & fotam, & factam ad faſtigia rerum?
Quid patris ingenium memorem? ſic omnibus æqua
Didentis trutina leges, moremque probantis
Vitæ omnem populo: Majorum à more receſſum
Illius eſſe velint meritorum ut nomine, natum
Dum patre deſignant vivente vidente tyrannum,
Ad patrium exemplar, patriæ qui flectat habenas.
Ecquid item Matris præconia proſequar? uni
Fœmineum ſecus omne omnes cui debet honores,
Fœmineis uni cunctis virtutibus aptæ.
Quid referam eximijs fratres, totidemque ſorores,
Laudibus inſignes, quà fas puerilibus annis?
Nempe omni ſeptem velut errant ſydera cœlo,
Illuſtrantque polum flammis: palantia terris
Viſum eſt, egregia Cimbrorum è ſtirpe, Tonanti
Lumina in humanam totidem diſpergere gentem.
Quattuor hinc Proceres meditare, ſtatumina regni
Queis curæ Regina parens, & Regia proles,
Conſilio lectis prudenti, ac pectore fido,
Imperij dum nondum Hæres maturus habenis.
Quam Reginam illis tibi rere parentibus ortam?

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

His Pupam aſſuetam Pueris? Monitoribus iſtis
Servatam aſſiduè? Si quid ſolertia nobis
Præſagit: quantis cumulatam Heroida laudum
Elogijs Atavo ante tuo dedit illa Maritam
Patria, vivacem poſt fata ſuperſtite fama;
Nunc eadem nuruum fœlix nutricia Tellus,
Stirps eadem Regum, & probitas juſtiſſima gentis,
Totque ſuperque bonis te SEXTE beabit amantem

Non hic argenti in dotem memoramus acervos,
Non quæ Matris amor Patri parapherna ſuperſtes
Accumulat Natæ, gravidas non Virginis arcas
Pondere gemmarum, cultuſve ardore ſuperbos
Staminis aureoli, & peregrinum veſtis honorem.
En tibi dotales caſta cum conjuge Cimbros,
(Seu Danaum de ſtirpe Danos fas dicere gentem)
Simplice gaudẽtes, fraudum abſq; anfractibꝰ, ęquo:
Nec ſibi cenſum aſtu, ſed ſedulitate parantes:
Perfidiæ exſortes, latè graſſantis in Auſtrum,
Perdentiſque ſolo populos, cœloque beatos.
Hæc tibi ſe figet ſocio gens fœdere, nullis
Quæ vicibus mutet fortunæ, aut ſolvere nodum
Non ullo inducat mentem diſcrimine, nullo
Flectatur pretio; tibi quin præſentibus adſit
Conſilijs, atque addat opes ubi tempora poſcent.
Æmula nam id metuens laudis vicinia noſtræ
Injecit remoras, & technas texuit, omnem
ut Proteus (ſolenne illi) mentita figuram:
Nec tamen uſque dolis doniſue inflectere fidum
Cauta genus potuit, majorum & more ſeverum:
Congreſſu ut primo tibi vis invicta, tenacis
Spem fidei figat, certanſque volubilis ævi
Invidiæ, natis ventura in ſecla ſuperſit.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Dicta dies igitur, populoque impoſta volenti
Tempora, lætitiæ feſtiviſque apta choreis,
Et Cereri, & Baccho, quibus & convivia curæ
Præterea Divis: thalamo tædaque jugali
Dum genialis Hymen curas componit Amantum,
Quo rerum haud tenuis fulcitur momine moles.
Conveniunt Proceres: ſimulatum lecta juventus,
Scotorum Regem producit ad atria Divum:
Reginam veneranda Parens, ſtipata frequenti
Pignore, (viſendi ſtudio ruit undique vulgus)
Magnatumque alijs, eadem ad delubra Deorum,
Paſſibus incedens æquis comitatur euntem.
Ore favent omnes, redduntque ſilentia ſacris
Debita: verba præit ſolenni carmine ſanctus
Fœderis auguſti Præſul: quem voce ſequuntur
Ille tuus, tuaque iſta magis: bona verba maritis
Quiſquis adeſt dicunt, & amico murmure pacem
Ac veniam ſacris venerantur Numina votis.
Excipit hinc reduces memorando Regia luxu,
Magnificiſque epulis: famulorum examina lautas
Expediunt lances: nec quas conſpexerit uſquam,
Arcano aut voveat ſibi quiſque in pectore, menſis
Delicias deſunt: peregrino cuncta paratu,
Cuncta exquiſitis dapibus pretioſa renident.
Inſtructa ipſe Pater ſpectans triclinia cœlo
Nectare & Ambroſia humanos miratur in uſus:
Seque ſuoſque Deos jam-nunc mortalibus optet
Convivas: dederit niſi fido Numina Regis
Pręſidio abſentis, Venerem, Martemq; Mineruáq;
Et quot opus reliquos: comitum quo tegmine nudus
Æquare humanas Divum nequit agmine pompas:
Hæc tanti Heroum cœtus convivia ſtipant.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Abſque tui deſiderio, Rex, ergo fuiſſet,
Cernere nunc Superos Telluris regna tenentes,
Et vacuo miſtos mortalibus eſſet Olympo:
Sancta quaſi veteris redeant connubia ſæcli,
Cum data Nympha maris nuptű eſt tibi maxime Peleu,
Vt ſatis indultum eſt epulis, menſæque remotæ,
Optima te Socrus, tua te cariſſima Conjux,
Te Proceres memori Sponſum ſermone requirunt,
Vina tuæ pateris libantes larga ſaluti.
Quoq; nihil vidit mage gratum hæc pompa, parētis
Regni hæres monitu, & procerum plaudente corona
Subnixus pedibus ſummis, perque atria vocem
Prorumpens, lævum & cubitum curvatus in anſam,
Plena mero valida tollit carcheſia dextra:
Et lætum Cimbriſque diem, Scotiſque precatus,
Hoc Rex abſentem te poſco IACOBE culullo,
Infit, Mercuriumque tuum; ſimul impiger haurit,
Nullo intèr repetens animum ſpiramine, florem
Lenæi, victorque cavo jam exultat in auro,
Perque omnem crepitans auditur cottabus aulam.
Atque verecundo generoſum Heroa ſalutans
Ore Mareſchallus, fratri hàc concedere fratrem,
Hac vinci a ſocijs noſtros virtute fatetur:
(Sobrietas illa uſque ſolens tibi Scotia proſit)
Et ſummo cyathos abſtemius ore pitiſſans,
Signifero fulvi, majorum à ſtirpe, leonis,
Et virtute ſua, Scrimgero hæc munera mandat.
Viribus hic pollens proceræ molis, & artes,
Quas prius imbiberat peragrans hæc regna, bibendi
Nondum adeò oblitus, O ſi quot gutturis alti
Gurgite (ait) guttas, nullo ſpiramine, mergam
Spumantis vini, aut vivi quot ſanguinis idem
Prodigere

Prodigere expediam Domino pro ſoſpite, ditent
Fata Viri vitam totidem fœliciter annis,
Aut noſtra illius commutent morte ſalutem.
Nec mora, ſublimi facie, & cervice ſupina,
Ingentem excipiens Bacchum, quid poſſit, & ipſi
Quàm cupiat Regi, vertendo pocula prodit
Siccata in vultus: & adhuc certamina vini
Integer inſtaurat, ſint huic ſi præmia laudi,
Sed lubet hunc Procerum ſanis cohibere furorem,
Brachiaque alternis nectentes, fœdera pangunt
Séper-amicitiæ. Quanquá hic neque terminus hęret
Bacchanti populo, patrum qui more, bibaci
Indulget genio, vinumque in viſcere condit;
ut vacuam toto credas latitare lagenam
Corpore, vel cœcas laticem diffundere flammas,
Et pretium eſt operæ ſiccis, obſcœna madentum
Corpora, ſemineceſque artus, atque ora tueri
Fervida temeto, & redolentia guttura paſtum,
Ructanteſque animam fauces, ac ſæpe ſaburram
Omnibus excretam rimis, & cętera probra
Se quibus ebrietas informi ulciſcitur ira,
Talia maturique ſenes ſpectacula captant,
Fœmineuſque pudor, puerique hæc monſtra parétũ
Exoſi monitu: fugitent immania fœdo
Crimina ut exemplo, diſcantque incommoda vini.
Præcipiti feſſis, poſt longos luce labores,
Iam noctu obrepit ſomnus: comitante ſuorum
Agmine cognato, Regalibus aurea Conjux
Succedit thalamis: & ſolo Nuncius illic
Regius attactu ſimulans genialia noctis
Gaudia, ſollicitam abſentis componere curam,
Et memoris meminiſſe jubet: nec amoribus angi,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Lætitiam que breuì ſolidam ſperare morando,
Illa Virum ingeminans votis, hac larga fatetur
Fata tenus: quòd mane thoro, ſine conjuge Virgo,
Nata quidem Regis, digreſſa, huc veſpere Virgo
Nupta redit Regi, mox & ſine Virgine Mater
Audiet (annuite hoc ſuperi) celeberrima Regis.
Filia, Nupta, Parens Regis; mortale quid ultrà
Mente animi voveat? qua ſupplex voce fatiget,
Si ſua jam teneat juratum in verba, Tonantem?
Omnibus hinc thalamo egreſſis, unum illa Mariti
(Excipio Divos) ſub pectore volvit amorem:
Inque virum ſomnis, eundem inſomniſque requirit.
Quis tibi nunc IACOBE modus? quæ flāma me-
Interea exurit? niveæ ſi corpora tæda (dullas
Conjugis admota cernas porrecta cubili,
Non orbis contrà imperio, non Neſtoris annis,
unius hic mutes cum Conjuge gaudia noctis.
Sed cupidis moderare animis, Regalia pulchro
Inſtrue tecta thoro: veniet pars altera lecti,
Pars (inquam) illa tui veniet, qua ſoſpite lætam,
Quaq; putes læſa tibi lethi in limine vitam.
Luce nova cæcas nam poſtquā aurora tenebras
Diſpulit ignavæ noctis, Natæ optima Mater
Surgenti haud ſegnem Princeps dedit ore ſalutem,
Sed ſalibus tinctam, ſed jurgia blanda cientem:
unam omni in vita quod noctem ex more venuſtā,
Abſque Viri Veneriſque uſu Virgo egerit uxor.
Illa nihil contrà, neque ludos mente moratur:
Sed Scotorum animo, Scotorum voce volutat
Regna, ſuæ curę pacto deſponſa jugali.
Iam nec amor Patriæ, pia nec Genitricis imago,
Gratia nec Fratrum, neq; nomina ſancta Sorores

Nec quę alia impediunt vulgò retinacula ſponſas,
Prenſanti obſiſtunt huic noſtræ exotica Regna,
Nunc maria & ventos loquitur, curvaſque carinas,
Et glacie prætentum iri navalia nolit:
Nunc metuit ſævas hybernis menſibus undas,
Ni properent puppes: metuit ne lenta Mariti
Spem fallat, pelagi aſſiduè ſpeculantis ad undas;
Purpureuſque pudor quæ multa intercipit ori,
Pectore verſat amans: ſed curas fronte ſerenat,
Publica mœrore unius ne gaudia turbent.
Iamque epulas inter, ſpecioſaq; ludicra, feſti
Effluxere dies: cùm, vaſtis claſſe palangis
Deducta in pelagus, patriæ Regina pararet
Et Matri ſalve atque vale, triſtique ſuorum
Ipſa hilaris turbæ: conclamant vaſa, laboriq;
Accingunt comites, armantque onerantq; carinas.
Ergo premẽs Genitrix prenſanſq; ampliſſima dextrâ
Natæ urgentis iter. Quando auguſtiſſima noſtræ
Gloria prolis, ait, jam anguſto limite claudi
Non ferat antiquę Patriæ & natalibus arvis,
Complexura omnem imperio (ſic ominor) orbem:
Et tibi ceſſit honos thalami, quo inſignior alter
Haud potuit, ſi Diva regas rerum omnia nutu,
utprimùm optatas hoſpes deveneris urbes,
Nec formam oſtenta, nec opes: virtutibus auctam
Autumet adpulſu, & porro lætiſſima ſperet
Scotia terra tuo. Comitumque ante omnia mores
Et ſtudia expende: infami ne labe laboret
Gens tua vicinis, peccandique audiat auctor.
Grata quidem noſtris, ſed turpe trahentia probrum,
Et fœcunda malis, certamina fœda Lyæi,
Ingluviemque gulę Regalibus exige tectis:

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Quo parat obſequio jam-nunc laſciva juventus
Se tibi ut inſinuet, venienti obtrudere palpum.
Hoſq; alioſque ſagax, naſcentia crimina blando,
Effuge palpones, qui aſſenſu & voce propagant,
Inque facem gaudent vitiorum animare favillas:
Hac ſpecie in Dominos fidei larvaq; latentes,
ut populi quavis clade, exitioque Regentum,
Rem faciant lautam & larga potiantur opum vi.
Delicias luxumque cave, certiſſima Regni
Pauperis exſcidia. & famulorum ergaſtula tergo
Sit tibi vile tuo quaſi pompam hærere ſequacem.
(O numerũ, ô ventres, geminũ ô Phæacibus agmen
Penelopes pubem, & reſides torporis alumnos,
Harpyiaſque habiles alienum haurire laborem.)
Nec tibi præ reliquis lauto convivia ſumtu
Quærere, & induvias bombyce auroque ſuperbas
Sit geſtare decus: nec in aulæ, effundere fiſcum,
Deſidis aſſeclas. Qua poſtquam exhauſta Charybdi
Deficiant (miſerùm) ſecuri æraria Regis:
unde illi in pacis mores, aut militis uſum,
Vicini quatiant ſi quando, nomiſmata, Martem?
Fas nec enim miſeram nullo diſcrimine plebem
Compilare Duci, barathrique voragine merſit
Cùm ſua diffuſus, populum torquere tributo.
Nunquam adeò ereptos numos, & pectus amicum
Cui rapimus numos, loculis componimus unis,
Læſa licet plebes nocituras differat iras.
Adde, quòd exemplo laſciviat æmula Regum
Colluvies ſemper minitantis in ardua vulgi:
Nec pede ſe moduloque ſuo dimenſa, profuſo
Luxu evadat iners & inops: ut pendere juſſum
Vectigal nequeat, vel obire pericula belli.

Crimina

Crimina quid memorem, quorũ velut agmine facto
Turba procax dociles pravi circumſilit aulas,
Fontis & hoc vitio populum dimanat in omnem?
Iſta piare putes, atque è re plectere nata,
Gnata tuum: & populi quò ſe proclivius urget
Pectus, eò atroces ſcelerum contendere pœnas.
Verùm auctore tamē atq; auſpice cuncta Marito,
Fas tibi moliri: reliquos, ſine cujus, in annos
Nulla ſalute ſalus Nuptæ, ſine cujus honore
Nullus honos: cujus læſa tibi vivere vita
Mortis habe numero, totamque illius ad uſum
Et mores, niſi quid peccet, compone ſequendo.
Olim ſi majora tamen ſpe regna paternis
Præcipiens, fiſcum, neque re cogente, profundat
Munificus: dein plebis opes ratus eſſe Regentum
Arbitrio expoſtas, populum gravet ære, laborum
Aſſiduis parto vicibus. Si crimine ſontes
Plus nimio manſues ſolvat, novus unde nocendi
Succreſcat furor, & latè contagio ſerpat
Exempli immanes aditum ſternentis ad auſus.
Idque genus maculas, tua quæ ſolertia, ſceptri
Si vitiare vides ſplendorem: exordia fandi
Et molles aditus, & amoris tempora ſerva,
Amplexuque fove cunctantem, atque oſcula figes
Cæterà ſi quid avet, pugna, niſi compote voti
Non te poſſe frui: pondus modo queſtibus adſit,
uſurum dictis facili, factiſque ſecunda.
Cumque tenes dextræ vinctum fideique catenis,
Vota cave & queſtus aliò quam in commoda vertas
Principis & populi, tantum prætendat honeſti
Ipſe faces prior, ad legum limatus amuſſim,
Grex Ducis exemplo virtutum ſigna ſequetur:

Nempe labâte Aula, plebem peſſum ire ſequacem:
Stante Aula, recto plebem conſiſtere talo.
Sed tibi quod primũ, mihi verba noviſſima promũt,
Summa tenax memori mandata ut pectore figas.
Ante omnes Aulæ peſtes, procul uſque profanum
Pelle inimica genus, & ritu quotquot adorant
Mendaci Superos. Cultu qui Numina fallax
Fruſtratur merito, nunquam ille in Principe fidus.
Sacrilegoque aris populata pecunia raptu,
Vindice te ſanctos aſſerta remigret in uſus.
Exemploque Laris pietas Regalis in omnes
Regni oras manet: pudor & formido feroces
ut premat injectis Proceres vulgumque lupatis.
Hos inter monitus, meditantẽ & pluria Matrem
Euri interpellat ſtridor, ſimiliſque vocanti
Oram urget Pelagus: prætentæ littore puppes
Ingenti excipiunt utero, umbroſiſque cavernis
Agmina vectorum: circùm celereſque faſeli,
Et lembi apparent agiles, ut juſſa capeſſant
Excelſæ claſſis, ſternant ad littora pontem,
Fluctibus expediant funes, imoque revellant
Impactos fundo cœnoſi gurgitis uncos,
Inde recepturi aſſuetam ſe matris in alvum.
Horum unus, dedit ut ſignum Prætoria puppis,
Remorum accelerans pedibus, quos tollit in auras,
Et pelago premit ad numerum, tenet ocyus oram
Ferventem populis. ubi cincta Herois amico
Agmine, nunc illos, nunc hos, àut voce ſalutat,
Aut molli gemitu, aut oculis rorantibus imbrem,
Aut manuum attactu: ſed Fratribus oſcula libat,
Oſcula dat Matri, turbæ oſcula blanda Sororum,
Extremis Patriæ dat finibus oſcula: Cœlumque

 Adſpiciens

Adſpiciens, ſibi multa Deos, & multa precatur
Fauſta ſuis: ut ſi nunquam viſura recedat
Iam patriam antiquá, & memores abeuntis amicos,
Saltem ultrò citróque means, fœliciter illis
Nuncius eſſe ferat: rumore utrinque ſecundo,
Et miſſis crebrò tabulis, & munere multo,
Hinc illinc ſtet amor, qui in ſecula ſera perennet.
His dictis, ſtrata excipitur pontonis in alvo
Molliculis ſubter plumis, textoque ſupernè
Purpureo, & digna Regali corpore ſponda.
Diſtrahit hic animi ancipitem ſententia turbam,
Rumoreſque ciet varios: dum littore planctus
Mœrentum auditur, formoſáque Virginis ora
Voce requirentum, tumulos quaſi fata rogoſque
Iam propiùs, quám Regna illi thalamoſq. pararent.
At claſſe exoritur diverſus in æthera clamor,
Ante alios ſibi fœlices dum pignore tanto,
Depoſitique fide apparent: Naviſque ſuperbæ
In ſolium accipiunt ſcalis pendentibus altum
Reginam ingentem: mortali corpore majus
Sentit onus tremula, & nutat ſub pondere puppis.
Littore jam toto Lenæi munera libat,
Spem vultu ſimulans, & fauſtis omina votis
Concipiens vulgus: neque vinum in claſſe viciſſim,
Roranteſque ſcyphi ceſſant, it clamor in auras
Ingeminantum Evan, generoſum nectar in undas
Porricitur, pateræque natant in gurgite ſummo.
Inde mari & terra ingentem dat multa ſonorem
Machina, ſulphureos viſendæ molis aheno
Eructans procul ore globos, fumumque fragori
Et flammam admiſcens: vaſto ſtridentia ponto
Pondera diſpergunt undas: Cœlum omne remugit

Et concuſſa tremit Tellus, & littora rauco
Tranſmiſſos pelago ingeminant reboantia bombos;
Ac patitur Pater ipſe animo vix Iuppiter ęquo
Æmula tela ſuis, ſimulatum fulminis ignem,
Mendaciſq. metum tonitrus: Salmonea quondam
Qualia molitum tenebroſas torſit ad umbras.
Sed neque mortales ſtrepitum, neq; Numina Divû
Sancta laceſſentem ut vidit; nihil ergo moratus,
Rem fratri eſſe jubet curæ, qui immania ponti
Stagna tenet, nequis ſcopulus, ne qua obſit arena,
Ne tumidi noceant fluctus, ne littus iniquum,
Nauſea ne ſtomachum irritet, ne nautea nares,
Cum Dijs quæ pelago ſe credidit, Heroines.
Neptunus placidum ſtrato caput æquore tollens,
Inter aquam ſylvæ qui nantis robora nuper
Extimuit, quem vis Vulcania murmure multo
Perculit attonitum (Terræ rediviva Gigantes
Pignora ne injiciant, quia ſpes male provida luſit
In cœlum armatos, captivo brachia ponto),
Auctoris magni monitu, procul ire procellas,
Infeſtaſque hyemes, liquidiſque excedere regnis
Ventorum rabiem, & nimboſos imperat imbres:
ut teneat curſu optatos Regina ſecundo
Per pelagum portus: famulo Nereidas uſu
Accingi jubet, & quotquot ſe Numina in altum
Abdidērunt, gelida æternum rorantia lympha:
Circum adigit pandas certatim errare carinas
Squamigerum, genus omne, pecus, quos pēdula tolsa
Linea mordentes ferrum fallace ſub eſca. llar
Hæc ſimul edixit vaſtum cava concha per æquor
Tritonis, citiùs dicto mandata capeſſunt
Dij maris, & Nymphæ, & vitreo ſub gurgite piſces:
Miranturque

Miranturque novos non una Heroas in Argo:
Et Venerem ponto reducem, ſed turribus altis
Pro concha evectam, nec ſolo crine decoram,
Sed gemmis, auríque aura, vultuque venuſto
Conſpicuam; in lymphæ ſpeculo vel imagine ſola
Quæ genus oblectet nantum, cujuſque ſepultos,
Non melius morituri aliàs, ſe viſcere vellent.
Illa viciſſim agiles Protei paſtoris alumnos
Deſpiciens tremulis criſpantes marmora pinnis,
Læta dapes ſibi deſignat quas efferat hamis,
Et face ſubjecta ferventi mandet aheno,
Digna legens mulier magnis ſpectacula Divis.
Labitur admiſſis confertim claſſis habenis
Intereà, æquatoſque pedes pater Æolus implet
Flamine fœlici. Puppes per cærula certant
Ludentes curſu, fugiuntque, fugantque viciſſim,
Velorumque addunt remorum cruribus alas.
Perque ſalum ſimulant navalis prælia belli,
Quo metuenda urgēt ſclopporum incēdia glādes:
Et tormenta hoſti majora molaribus inſtant,
Donec adhuc abſunt: mox dente harpago tenaci
Componens propius coſtas, vicina laceſſit
Vulnera, cùm pubes rutilantibus emicat armis,
Hæret peſque pedi, & pugnat per tranſtra viro vir.
Sic luſu oſtentant, ecquid certamine poſſint
Serio, & infeſtum quo ardore ferantur in hoſtem.
Fallentem has inter pelagi faſtidia pugnas
Prodi, & ſubmiſſis jam Scotia faſcibus, omni
Cernua proſequere officio, & complectere Divam:
Quæ tibi cū pulchro pulcherrima Principe regnet,
Inſtauretque genus trepidè nitentis in uno
Nutantiſque domus: proles ut poſtera ſurgat,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Geſtura, & patriam ad natos miſſura tiaram.
Sed quamvis latè fines properabitis ambo
Imperii, generoſe Puer, generoſaque Virgo,
Porrigere, exiguo Scotorum fine frementes
Pectora tanta premi: voto differte capacis
Indulgere animi, neque vi, neque fraude parantes
Sceptra urgere, ſuo vobis quæ tempore cedent.
Diſcite regnare, & paulatim creſcite in annos,
Inque animos artuſque ambo. Si in limine rerum
Fortunáque datis tenui, dum meſſis in herba eſt,
Grande rudimentum, & ſolidæ præludia laudis,
Iura ut conjurent meritis, & ſublica legum
Suppeditet virtus: ſine pugna & pulvere, ſupplex
Sponte ſua in veſtras veniet vicinia leges,
Regnarique volet vobis latè exterus orbis:
Tanti eſt vi ſolidæ niti ad ſublimia laudis.
Sin tyrocinio, turpique in limine lapſu,
Officitis famæ, tenebraſque offunditis igni,
Iam nova Cymmerio ſpondenti lumina mundo:
(Quod Superi avertát vobis procul omen in hoſtes)
Majore in regno rerum par eſſe potiri
Quis putet aurigas aulæ mediocris inertes?
Ius regni, meritis niſi nixum, aut robore, nutat.
Sed quid ego hęc veſtris nequicquá indigna revol
Ingeniis anceps augur? quibus omine firmo (vo
Dij terræ ac pelagi rerum hæc primordia pangunt.
Quo nimirum anno tot Chriſti, aut æquoris irà,
Diſperiere hoſtes, aut proditione ſuorum,
Exſultatque novis Eccleſia clara trophęis,
ANNA thori optatos & ſceptri orditur honores.
Menſe autem, Erigone quo plenos hoſpita Solem
Excipit urgentem autumnos, & frugibus hornis

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Horrea ſtipantem: fœlix à Virgine Virgo
ANNA thori optatos& ſceptri orditur honores,
Dumq; favens pelagi adſpirat ſic navibus æquor,
Sic faciles auræ, & facies mitiſſima Cœli,
Naturam rerum unius mortalis,ut ergo
Miremur ſolennem orbi migraſſe tenorem,
ANNA thori optatos & ſceptri orditur honores.
Et cum flava Ceres gravidas tot frugis ariſtas
Demetit, ac pleno plebi ſe copia cornu
Omnibus oſtentans ita latè exuberat arvis,
ut longa huic ſimilem Scotis vix ſecula meſſem
Protulerint, ſecla huic ſimilem vix poſtera ſperent,
ANNA thori optatos & ſceptri orditur honores.
Sed procul oſtentāt jam optatam carbaſa claſſem
Littoribus,procul & produnt ſe littora claſſi.
Iam tormenta parant horrendum utrinque fragorē,
Ereptura orbi flamma & caligine cœlum.
urbs, convulſa ſui nido tanquam undique ſaxi,
Regia ſpectantum portis vomit omnibus undam.
Et pueri erumpunt, multa & cum virgine matres,
Caniciesque verenda ſenum, laſcivaque pubes:
Ad penſum ancillas cohibent neq; clauſtra,nec acri
Imperio matrona minax: ſed & ipſa fugaces,
Tarda licet ſenio, ſequitur, viſiſque renidet
Cimbrorum & noſtris tot vaſto in gurgite velis.
Prætentis hominum latè quot millibus, omnis
Ora tuos avido vultus exſpectet hiatu
Hic Regina vides: populi neque pectora neſcis
Quanta voluptatum te Principe gaudia ſperent.
Tuque oculis adeò è puppi vigilantibus hauris
Littore lætitiam, quam Regni opulentia ſpondet,
Quam tibi votus Hymē,pietas quā obnoxia gentis.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

Da Deus alme hilari conſtantem á carcere campū,
Et calcem inſigni quæ cœpta coronide claudat,
Vos modò materiam vati, virtutibus auctis,
Sufficite, in-luces, lituoque merentia laudum
Edite geſta cani, & creſcentibus addite faſtis:
Noſque augur vana niſi Phœbus imagine ludit,
Nomina veſtra olim lethæo evicta veterno
Canicies memoris, me vate, fatebitur ævi.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]

2140.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2140 4° [35,-184]